

Isten él bennünk

A mai napon a Szentháromságot ünnepeljük. Hitünk szerint egyetlen Isten létezik, aki három személy, s ezt a három isteni személyt Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevezzük.

Valahányszor keresztet vetünk imádságaink és szertartásaink kezdetén és végén, magunkat a Szentháromságnak ajánljuk. Amikor az egyházi személyek naponta imádkozzák a zsoltosmát, abban minden zsoltár végén a Szentháromságot dicsőítik. Amikor a hívek imádkozzák a rózsafüzért, az egyes tizedek végén szintén elhangzik a Szentháromság dicsőítése. Bizonyos szertartásokon különleges szerepe van a Szentháromság megemlékezésének, gondoljunk csak a keresztelésre, hiszen minden gyermeket, illetve némely esetben felnőttet az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelünk meg.

A Szentháromság esetében olyan sajátos hittitokról, hitigazságról van szó, amely kereszténységünk jellegzetessége. Isten belső élete, a Szentháromság sze-

mélyeinek létezése és egymással való kapcsolata, továbbá az isteni személyek tevékenysége és az isteni szeretet kiáradása az ember felé olyan gazdag hittitok, amelyet emberi értelmünk nem képes felfogni. Próbáljuk megfogalmazni, szavakba önteni, amit az isteni kinyilatkoztatásnak köszönhetően megértünk a Szentháromságról, de ezek a szavak nem tudják leírni Isten valóságát.

Olyan ez, mint amikor Mózes találkozott Istennel az égő csipkebokorban. Hallotta Isten hívását és érezte Isten

vonzását. Közeledett az égő csipkebokorhoz, de nem mehetett egészen közel hozzá, nem érinthette meg azt annak lángolása miatt. Saruját levette, tudta, hogy szent az a hely, mert Isten jelenléte szenteli meg. Félretette magabiztosságát és tudását, emberi gőgjét és bölcsességét, büszkeségét és hiúságát. Alázattal és a megismerés vágyával közeledett Istenhez, aki megmutatkozott előtte. Így közeledünk mi is a Szentháromság titkához, körbejárjuk az égő csipkebokrot, engedjük, hogy Isten jelenléte megérintsen minket.

Isten élete bennem

Minden ember az Isten képmása, mindenki neki köszönheti életét. A másik emberre, a felebarátra az Atya úgy tekint, mint szeretett gyermekére.

Ő is a Fiú testvére, Jézus Krisztus által megváltott ember, a Szentlélek temploma. A másik emberben, embertársamban Isten lakik. Hogyan közeledem hozzá? Meglátom-e, tisztel-e benne Istent? A másik ember iránti előítélet, igazságtalanság és szűkkeblűség saruja nem a lábamat, hanem a szívet szorítja, ezért jobb volna eltávolítanom, hogy szabadon, szeretettel és megbocsátóan közeledjek minden emberhez, tisztelve benne azt a méltóságot, amely abból fakad, hogy Isten képmása s Isten gyermeke. Ez a lelki szint már Isten élete bennem.

Elmenvén az egész világra

Urunk, Jézus Krisztus! Te egykor parancsba adtad az apostoloknak, hogy elmenvén az egész világra tegyenek minden embert a te tanítványoddá és kereszteljék meg őket.

Az Egyház, amelynek tagja vagyok, minden korban ezt a parancsot igyekszik teljesíteni, tehát parancsod és kérésed nekem is és minden keresztény embernek szól. Segíts miniket, hogy – miközben hittel valljuk a három isteni személyt – éljünk is egységben az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel! Segíts minket életünk során, hogy eljussunk az örökkévalóságba!

Hisszük, hogy a Szentlélek napjainkban is velünk, bennünk van, és építi az Egyház közösségét.

**Szentháromság
vasárnapja**
Pél 8,22-31
Róm 5,1-5
Jn 16,12-15

Hétfő
2Kor 6,1-10
Mt 5,38-42

Kedd
2Kor 8,1-9
Mt 5,43-48

Szerda
2Kor 9,6-11
Mt 6,1-6. 16-18

Csütörtök
2Kor 11,1-11
Mt 6,7-15

Péntek
2Kor 11,18.21b-30
Mt 6,19-23

Szombat
2Kor 12,1-10
Mt 6,24-34

Úrnapja
Ter 14,18-20
1Kor 11,23-26
Lk 9,11b-17